

en Procentdel af Bruttoindtægten, faar mindre ind for Lejen. Nogle af disse Teaterejere har allerede været tvunget til at leje deres Teatre ud til Biografteaterforestillinger, saaledes Teaterejerne i Fredericia, i Viborg og i Randers. Flere vil følge efter, dette er kun Begyndelsen.

Nu ved jeg særdeles vel, at den højtærede Finansminister ikke vilde tøve med at fremlægge Forslag om en Ophævelse af Teaterskatten for Provinsteatrenes Vedkommende i Lighed med, hvad den højtærede Finansminister gjorde i Fjor til Fordel for de Musikere, der koncerterer i vore Beværtningsslokaler, dersom han gav mig Ret i de Anskuelser, som jeg har haft Lejlighed til Gang paa Gang at hævde i dette høje Ting. Herregud, Provinsskuespillere er dog ogsaa Mennesker, hvis Erhverv Staten ikke bør ødelægge, og den Kunst, som ydes paa vore Provinsscener, er visselig ikke af lavere Rang end den, der præsteres af Restaurantsmusikere. Jeg beklager overmaade, at jeg ikke har kunnet overbevise den højtærede Finansminister, og at den højtærede Finansminister ikke er enig med mig i, at Misæren for Provinsteatrene i overvejende Grad skyldes Forlystelsesskatten. Skønt jeg frygter for, at jeg ved stadig at fremholde denne Sag trætter baade den højtærede Finansminister og Tingets ærede Medlemmer, af hvilke sidste nogle maaske betragter denne Sag som en Bagatel, anser jeg det alligevel for min Pligt at fremdrage disse Spørgsmaal, der ligger mig paa Sinde, saa ofte Lejlighed gives. Det er jo heller ikke fuldstændig umuligt, at jeg omsider vil kunne vinde Gehør for mine Klager — om det saa blot ikke er for sent. I Forfjor var jeg ene her i Tinget om at fremhæve Forskellen mellem Teaterskattens Virkning i København og i Provinsen; i Aar er vi jo allerede et helt Regiment.

Adskillige ærede Medlemmer har under denne Behandling i kraftige Udtryk angrebet Biografteatrene. Jeg er ikke nogen Ven af disse Etablissementer. Men ganske vist, jeg tilstaar, at jeg finder, at den megen Tale om de moralsk nedbrydende Films skyder noget over Maalet. Og naar man i den Anledning paakalder den højtærede Justitsministers Assistance, kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg finder det heldigst, at Autoriteterne i saa ringe Grad som muligt fungerer som Publikums Goldamme. Biografteatrene er efter min Mening en saare tarvelig Forlystelse, og det er utvivl-

somt, at de har gjort de rigtige Teatre stor Skade. Deri ser jeg deres Forsyndelse. Men paa den anden Side, Retfærdighed byder mig dog at indrømme, at nogen Gavn har Skuespillerne haft af disse Biografteatre, idet de i mange Tilfælde har givet Levebrød til habile Kunstnere, som paa Grund af Forholdenes Magt for Øjeblikket er uden Engagement.

Jeg har dernæst et Par korte Henstillinger at rette til den højtærede Kultusminister. Den ene Henstilling angaar Tantiemeforholdene ved det kgl. Teater. Som ærede Medlemmer ved, har det kgl. Teater Ret til at udbetale en vis Kvotadel af Teatrets Overskud i Tantieme for Teatrets Embedsmænd, først var det 50 pCt., nu er det 35 pCt. Denne Teatrets Ret er undertiden slet ikke benyttet, undertiden ikke benyttet i fuld Udstrækning. Jeg skal saaledes nævne, at man i Teatersæsonen 1903—04 havde et Overskud af 39,500 Kr. — jeg nævner runde Tal — og slet ikke udbetalte Tantieme; i Sæsonen 1904—05 var der et Overskud paa 38,000 Kr., medens der kun udbetaltes en Tantieme af 10,000 Kr. Overskuddet i Sæsonen 1906—07 var 56,000 Kr., medens en Tantieme kun var paa 20,000 Kr. Overskuddet i Sæsonen 1907—08 var 55,000 Kr., hvoraf der blev udbetalt i Tantieme 17,500 Kr. Det var i de Sæsoner, hvor man havde Tilladelse til at udbetale 50 pCt. af Overskuddet i Tantieme. Den nugældende Lov for det kgl. Teater var til Behandling i Rigsdagen, førend Forlystelsesskatten kom frem. Ved Loven om Forlystelsesskatten mistede det kgl. Teater i Fjor i Abonnementsindtægt ca. 30,000 Kr., idet Abonnementslogerne blev solgt til en Pris, som gennemgaaende var 10 pCt. lavere end Aaret før. Desuden har det kgl. Teater i Anledning af Kong Frederik VIII's Død mistet Nettoindtægten af 4 Forestillinger, ca. 10,000 Kr. Overskuddet for Sæsonen 1911—12 var ikke mere end 963 Kr. Men det kgl. Teater har i dette Aar, altsaa i sidste Sæson, indbetalt i Statskassen ca. 88,000 Kr. som Forlystelsesskat. Saa vidt jeg ved, har det kgl. Teaters Chef andraget hos Ministeriet om Tilladelse til ekstraordinært at maatte udbetale 12,000 Kr. i Tantieme for Sæsonen 1911—12, og jeg vil bede den højtærede Minister om at stille sig velvilligt til dette Andragende. Embedsmændene ved det kgl. Teater er ikke rundeligt aflagte, og da Abonnementsindtægten for i Aar er steget til normal Højde, tør det formodes, at et saadant Andragende ikke